

дѣжда, че скоро ще му ся даде приличныйтъ на сегашныйтъ свѣтли врѣмена край, и раѣжтж по-свободно ще има да временува за напрѣдъ.

Деньтъ 11-й май, посвятенъ въ честь на бѣлг. просвѣтителѣ св. Кир. и Мет., ся празднува въ Срѣдецъ тая година по тържественно, нежели въ прѣдишныйтъ години. Това показва, чи народътъ ни отъ день на день по добрѣ познава, колко сж вѣрны святитѣ особы на тыя неговы единородны прѣвочителѣ и покрѣстителѣ. Божественната служба ся тържественно извърши отъ гл. членове на срѣдеческото духовенство, при сладкото пѣяне на стотина невинны ученически гласове, и ся заключи съ многолѣтствіа за здравіето и многолѣтствието на Н. и. в. султанътъ и за многострадалныйтъ ни священноначалници г. г. Иларіона, Аксентія и Паисія. Радостныйтъ чърты по лицата, що са забѣлѣжвахж въ сичкото многочисленно църкуемо събраніе, веселитѣ поглѣлы на сичкытѣ заедно обнаружваха онова душевно расположение и онова сърдечно настроеніе, съ което само една многопризнателна душа може да ся обземе, при увиждане благодѣтеля своего, кому она е длѣжна за сичко свое най мило и драго.

Шестый пжтъ стае съ тая година, какъ са отслужва у нашъ градъ празникътъ на бѣлгарскитѣ просвѣтителѣ Кыр. и Мет., обаче тая година, както вече казахъ, стана най свѣтълъ, като да имаше нѣщо по-особно да съдържа, да напомнимъ. По сичкытѣ градища въ Бѣл. и Македонія, заедно съ умственното народно приращеніе, и тържеството на многозначителныйтъ тоя бѣл. народенъ празникъ нарастува и колко ли ще да порасте?! Това сжщо можимъ каза и за бѣл. у Срѣдецъ, че година низъ година тѣ, като посѣзнаватъ значеніето на тоя празникъ, по-весело и единомушно го отслужватъ, обаче тая годишныйтъ за нихъ стана по-особенъ, по великолѣпенъ и повече по това, че оны въ истый день отпразднуваха и тысяще-лѣтно въспоминаніе на бѣлгарската книжевность, чрезъ коя са упитомили повече отъ 100,000,000 членове на чловѣчеството — тысяще-лѣтна година на великото това събытіе, което сж произвели незабвенытъ наши блаженны отцы св. Кир. и Мет., когато, въодушевленны отъ най святы и высокы патріотически чувства, дошли у Бѣлгарско и извадили отъ тѣмницата на языческото сжевѣрие родныйтъ си братія и гы озарили съсъ прѣсвѣтлытъ зари на божественната истина, Христова вѣра, като изнамѣриле бѣлгарскжтж азбукж и прѣвели на языкътъ ни Св. писаніе.

Слѣдъ отпусътъ на божественната служба, на коя ся изрече и едно слово отъ одного ученика, духовенството, облѣченно въ най свѣтло църковно одѣяніе и послѣдованно отъ народътъ, поведе ся отъ ученицытѣ съ хвалебны пѣсны на просвѣтителетѣ ни у голѣмата зала на мжжското училище, надъ входоветѣ на която стояхж гирлянды отъ разнovidны цвѣтъа, а на стѣнытъ й, исто така украшены, висяхж отъ една стѣрна святицата на св. Кирила и Методія, а отъ другата — картината на великото събытіе въ Прѣславъ, послѣдовавшие въ 863 год. на покрастяването сирѣчь на бѣлг. царска фамилія, а отъ срѣщната стѣрна стояше обвѣнчанныйтъ съ цвѣтя портретъ на Н. ц. в. султанътъ.